

[Udenrigsministeren.]

om Oprettelse af et interallieret Erstatningsbureau og om Tilbagegivelse af monetært Guld, en Aftale, som paa Danmarks Vegne er underskrevet i Paris den 20. Februar 1946.

Selve Aftalens Indhold er for saa vidt allerede bekendt, som Erstatningskonferencens Slutprotokol, hvoraf Aftalen udgør en Del, var knyttet som Bilag til Forslag til Lov om Konfiskation af tysk og japansk Ejendom, der blev fremsat i Folketinget den 31. Januar 1946. Det nu foreliggende Forslag indeholder for Oversigtens Skyld ligeledes Teksten til hele den paa Erstatningskonferencen i Paris vedtagne Slutprotokol med Bilag, skønt det kun er Aftalen om Erstatninger fra Tyskland, om Oprettelse af et interallieret Erstatningsbureau og om Tilbagegivelse af monetært Guld, der forelægges til Ratifikation. Aftalen findes aftrykt i Forslagets Side 2—49; de derefter følgende enstemmige Henstillinger fra Konferencen (Side 51—57 i det foreliggende Forslag) og Henstillingerne fra de Delegerede for visse Lande (Side 59—72 i det foreliggende Forslag) staar for saa vidt for de Delegeredes egen Regning, som disse Henstillinger ikke udgør en Del af den af Regeringerne undertegnede Aftale. Noget andet er, at disse Henstillinger, der blev indgaaende behandlet paa Paris-Konferencen, indeholder Retningslinier, som utvivlsomt vil blive fulgt af det interallierede Erstatningsbureau i Bryssel i dettes fremtidige Arbejde. Aftalen om Erstatninger fra Tyskland, om Oprettelse af et interallieret Erstatningsbureau og om Tilbagegivelse af monetært Guld, som nu forelægges til Ratifikation, blev den 14. Januar 1946 undertegnet af Amerikas Forenede Stater, Belgien, Frankrig, Jugoslavien, Luxembourg, Nederlandene og Storbritannien. Danmark undertegnede som nævnt den 20. Februar 1946.

Hovedformaalet med Aftalen er at tilvejebringe et Grundlag for en fælles Optræden af alle de allierede Lande, der skal have Erstatninger fra de af Amerikas Forenede Stater, Frankrig og Storbritannien besatte Zoner af Tyskland. I Overensstemmelse med Beslutningerne paa Jalta-Konferencen i Februar 1945 bestemtes det paa Potsdam-Konferencen i Juli—August f. A., at Sovjetunionen skal søge Dækning for sine Erstatningskrav imod Tyskland i Værdier hidrørende fra den af U. S. S. R. besatte Zone af Tyskland samt i tyske Aktiver i Bulgarien, Finland, Rumænien, Ungarn og den østlige Del af Østrig. Endvidere skal U. S. S. R. have 25 pCt. af de industrielle Anlæg, der fjernes fra de vestlige Zoner af

Tyskland. For de 15 pCt. skal U. S. S. R. yde Betaling i Vareleverancer, medens de 10 pCt. leveres uden Modydelse.

De øvrige til Erstatninger berettigede allierede Lande skal søge Dækning for deres Erstatningskrav i Værdier hidrørende fra de vestlige Zoner og i tyske Aktiver i andre Lande end de ovennævnte. I denne Anledning anmodede den amerikanske, den britiske og den franske Regering i Slutningen af August 1945 den danske Regering om at overgive de nævnte tre allierede Staters herværende Gesandter de danske Erstatningskrav mod Tyskland opstillet efter visse Retningslinier, der samtidig blev givet.

I Begyndelsen af Oktober forrige Aar sendte Udenrigsministeriet de tre Gesandt-skaber et Memorandum om de danske Erstatningskrav mod Tyskland paa i alt ca. 11,6 Milliarder Kroner, og midt i Oktober modtog den danske Regering Indbydelse fra Frankrigs, Storbritanniens og De forenede Staters Regeringer til at lade sig repræsentere paa en Erstatningskonference, der skulde træde sammen i Paris den 9. November 1945. I Konferencen deltog foruden Danmark og de tre indbydende Magter en lang Række andre allierede Lande.

Konferencen afholdtes i Dagene 9. November—21. December 1945; Resultatet af dens Arbejde er nedfældet i den i Forslaget aftrykte Slutprotokol, som jeg lige har omtalt. Samtlige Lande anmeldte Krav om Dækning af alle deres Krigsudgifter og Krav om Erstatning for enhver Art af Skade. Som nævnt i Bemærkningerne foretog man paa Erstatningskonferencen en Opstilling, omfattende alle de Krav, der forelaa opgjort i Pengebeløb eller som med nogenlunde Sikkerhed lod sig vurdere i Penge. Det samlede Beløb blev ca. 406 Milliarder Dollars efter 1938-Priser. Danmarks Erstatningskrav udgjorde ca. 1.368 Mill. Dollars efter 1938-Prisen. Foruden Opstillingen over Krav, opgjort i Pengebeløb, udarbejdede man Oversigter over andre Tab, navnlig af Menneskeliv, eller af Arbejdskraft gennem Invaliditet, Deportation eller Tvangsarbejde. Ved Procenterens Fastsettelse blev der taget Hensyn til sidstnævnte Tab, selv om de ikke direkte lod sig opgøre i Penge; det førte dog ikke til, at Danmarks Gennemsnitsprocent, der i sig selv ogsaa er meget lille, blev væsentligt reduceret, selv om Danmarks Tab af Menneskeliv eller af Arbejdskraft efter Sagens Natur maatte være relativt lille i Forhold til de Lande, der gennem hele Krigsperioden med store Styrker havde taget aktiv Del i Krigen. Hvor stort et Erstatningsbeløb Danmark